

♦ Мужність

# Тарас Більчук двічі стояв на порозі Небесної Сотні

Громадський активіст, художник, 55-річний Тарас Більчук із Рівненщини 19 лютого отримав із рук Президента України орден «За мужність». Таким чином ушановано його участь в Революції гідності, коли два роки тому в Києві він стримував напад «беркутівців», і його, побитого і скаліченого, лікарі двічі відвойовували у смерті.



Тарас Більчук – розкритий у життєво-творчій пориві й закривавлений на ратному полі.

с. 13

Розпродаж КОТЛІВ  
виробництва 2015 р.  
з податковою

КОТЛИ  
на тверде паливо

♦ На злобу дня

## КРИЛАТИЙ ЖЕБРАК

*Рівненський аеропорт гине на очах...*

(З інформповідомлень)

Він гордістю в нас був не так давно,  
Тепер його так важко вже впізнати...  
Літати, а чи повзати – все одно  
Для тих, хто власні стереже палати.

Іван НЕПАН



# Тарас Більчук двічі стояв на порозі Небесної Сотні

Початок на с. 1

Тарас Більчук якось з гордістю заявив, що народився у генеральській столиці. Бо як-не-як, у його рідному селі Коршів Здолбнівського району мешкали три генерали. Тепер і його самого почали йменувати генералом духу, враховуючи героїзм, силу волі і незламність.

Загалом серце Тараса Більчука ніколи не пускало у себе неправди, несправедливості, зазіхань на свободу і честь. Відповідно він став одним з активних діячів студентських акцій протесту 90-х років минулого століття, ініціював тоді створення «Студентського братства» у Львові. У його біографії є факт 12-денного голодування на відомій «Революції на граніті». Крім цього, Тарас був редактором одного з перших українсь-

ких незалежних «самвидавів» «Горнило», яке, зокрема, ініціювало та підтримувало повернення в Україну патріарха Мстислава. Більчукова біографія позначена також американськими теренами – там він як художник перебував тринадцять років. Там, зокрема, написав цикл картин на тему голодомору, історичну серію «Два береги» про гетьмана Мазепу, низку батальних проєктів, з-посеред яких найкращими вважає «Україну мою сонячну» за мотивами творів Шевченка, «Івана Сірка», «Козака Мамая». Його картини зайняли місце в українському музеї в Нью-Йорку.

Повернувшись в Україну, Тарас Більчук поринув у нову творчість. А заодно в громадську діяльність, організувавши фестиваль «Повстанська втра». Не став байдужим і до того, що відбувалося з Україною на

політичному та державному рівнях. Наприкінці листопада 2013 року він – учасник Євромайдану, а в ніч із 29 на 30 число, коли спецпризначенці жорстоко побили активістів, опинився серед потерпілих. Став на захист мітингувальників-студентів – і за це зазнав жорстокого побиття. Отямився уже в лікарні, а в життєвий повнострій став лише через два місяці лікування.

А далі – не встиг переступити через домашній поріг, як у його душі визріває нове рішення – йти на Майдан, де вирішувється доля України. 18 лютого 2014 року Тарас Більчук опинився серед протестувальників, які вирушили пікетувати Верховну Раду, а самі протестувальники опинилися в облозі людей зі зброєю. Кинута з даху шумова граната вибухнула в сантиметрах від нього, від



чого тіло облеклося. Затим перейняв від знесиленого чоловіка металевого саморобного щита і почав прикривати ним відхід учасників протесту. Відчув, як декілька куль вдарилися об метал. Водночас після обстрілу не зчувся, як збоку на нього буквально налетіли «беркутівці», вибили з рук щита, зірвали каску і по-звірячому почали бити по голові... Знову втрата пам'яті. Знову під ранок «швидка» забрала до лікарні. А там операція з трепанації черепа і довготривала боротьба за життя! На щастя, Тарас вдало пройшов і цей рубікон.

З того часу минуло два роки, й наразі з нагоди другої річниці з часу загибелі Небесної Сотні Тарас Більчук отримав за свою відвагу й непохитність духу державну нагороду – орден «За мужність». При цьому в урочистий мить зазначив, що, якби час повернути назад і була можливість отримати новий вибір, то все-одно вийшов би на Майдан.

Євген ЦИМБАЛЮК